

[Riishøj]

andre steder, prøver at spille dem ud mod gymnasieuddannelserne. Vi mener, at de 16-19-åriges uddannelser udmærket kan samordnes, at de kan samarbejde. Det nytter ikke at spille den ene sektor ud mod den anden, sådan som ministeren har for vane. Det nytter heller ikke at presse flere direkte ud i mesterlæren eller ud som tyende, som tjenestefolk i huset, sådan som ministeren har foreslået det. Vi mener, at de 16-19-årige skal have en god og bæredygtig uddannelse; det er det bedste for samfundet.

Ministerens indgreb mod pædagogikum er kort sagt udtryk for den sorteste uddannelsespolitik. Ministeren har jo selv engang skrevet en bog om kampen mod gymnasiet; vi kan tilføje: kampen mod EFG. Det er et led i kampen imod, at en stadig større del af de unge får en meningsfuld uddannelse. Det vil vi modsætte os på det kraftigste.

Ole Vig Jensen (RV):

På trods af et ganske vidtgående og overordnet syn, som den forrige taler gjorde sig gældende med her fra talerstolen, skal jeg alligevel nøjes med at gøre nogle få bemærkninger til dette forslag, idet der jo ikke dermed lægges op til en reform af pædagogikumuddannelsen, en reform, som jeg går ud fra er under forberedelse, og som vi i hvert fald er nogle der ser frem til. Jeg vil for min samvittigheds skyld sige, at det faktisk netop er 12 år siden, jeg første gang stod på denne talerstol og efterlyste mulighederne for at indbygge pædagogiske komponenter i de videregående uddannelser, sådan at disse højtuddannede og veluddannede mennesker var i stand til at formidle deres viden til andre mennesker, når der var brug for det, og det er der jo lige bestemt i det moderne samfund. Men nu vel, som der står et sted i fremsættelsestalen: uddannelsesreformer – måske især reformer på universiteterne – tager deres tid, og det understreger dette forløb jo.

Det foreliggende forslag er ikke uden problemer. Jeg synes, det har det menneskelige aspekt, at folk, der er gået ind i en videregående uddannelse med henblik på at få ansættelse i gymnasieskolen, HF, og hvor de har muligheder for det, kan få skuffede forventninger; det er betænkeligt. Men jeg medgiver, at det er lige så betænkeligt at give dem

indtryk af, at deres muligheder, fordi de får en pædagogikumuddannelse, skulle blive forbedret, for vi ved jo fra alle de tal, der foreligger, at det ikke forholder sig sådan.

Fra radikal side lægger vi afgørende vægt på, at dette forslag ikke ses som et besparelsesforslag. Det forstod jeg egentlig også at venstres ordfører lagde vægt på. Vi vil under udvalgsarbejdet kigge nærmere på konsekvenserne af forslaget, som det foreligger her, og så vil vi gerne have belyst, hvis ikke ministeren allerede kan sige noget om det her fra talerstolen i dag, på hvilken måde vi kan vægte anderledes for fremtiden og bruge de ca. 60 mill. kr., der er til rådighed, ikke til at uddanne folk til en beskæftigelse, hvori de ikke kan komme, men til at uddanne dem gennem omskoling og videreuddannelse på områder, hvor der er beskæftigelsesmuligheder. Det er en smule mere konstruktivt end blot at lade stå til.

Under den synsvinkel vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet og se, hvad vi kan få ud af det.

Bente Juncker (CD):

Ministeren påpeger i sin fremsættelse, at den bedste løsning ville være at placere pædagogikum som led i universitetsstudiet. Denne løsning har det imidlertid ikke været muligt at gennemføre nu, idet en universitetsreform ikke gennemføres i en håndvending. Allerede i 1981 gav folkettinget undervisningsministeren en hjemmel til at fastsætte regler om adgangsregulering. Selv om man optog regler herom i bekendtgørelsen af juni 1982, er vi alligevel i den situation, at vi giver adgang til pædagogikum for et antal kandidater, der er større end det, der svarer til det reelle behov. Årsagen er velkendt: antallet af unge, der søger gymnasiet, er faldende, nogle steder endda kraftigt faldende. Det har vist sig for antallet af ansøgere til gymnasiet fra næste skoleår.

Da dette appendiks til cand.mag.-uddannelsen koster mellem 60 og 70 mill. kr. om året, kommer man ikke uden om at gøre noget for at tilpasse udbud og efterspørgsel. Den fordel, de ansættende myndigheder har haft af de senere års rigelige udbud af kandidater i form af at kende resultatet af pædagogikum før ansættelse af en ansøger, falder bort ved den foreslåede løsning.